

[Tesdaupf.]

Penge til Livs, hvilket dog ifølge den højtærede Ministers Forelæggelsestale var et Hovedformaal.

De ledige Penge findes spredt hos Formueejere af alle Kategorier og hos indtægt-havende af mange Kategorier, ikke mindst hos dem, der har en i Forhold til deres Forpligtelser stor Indtægt. Hvis det var rigtigt, at de ledige Penges Problem blot var at udtage en vis Portion Penge af Landets samlede Formuemasse og destruere den, og at det i øvrigt var ligegyldigt, hvor man tog den, saa kunde man jo tænke sig, at man, hvis Danmark havde haft en Aga Khan, blot havde taget hans Penge, og saa havde Sagen været ordnet. Jeg kan egentlig kun til Trøst for dem, der i dette Tilfælde skal lege Aga Khan, sige, at de trods alt maaske kommer til at sove bedre end de, der ikke fik Lov til at være med at betale Landets Gæld.

Jeg har før sagt, at jeg var Tilhænger af en Eengangsskat og først og fremmest af en Eengangsskat, taget i Sommeren 1945 og ikke som nu i Sommeren 1947, for saadan kommer Loven jo i Virkeligheden til at virke. Hvis Forholdene forandrer sig lige saa meget til Ugunst for en Eengangsskat i 1946, som de gjorde det i 1945, med Lønforhøjelse herhjemme og Inflation i Verden ude omkring os — det er Tendenser, som vi vel kan bekæmpe, men som vi ikke kan nedkæmpe —, vil Erhvervs livet til sin Tid og først i Sommeren 1947 komme til at mangle disse Penge i en for Samfundet uhyggelig Grad.

Af Enkeltheder, som gør, at jeg ikke kan stemme for Lovforslaget, skal jeg nøjes med at nævne følgende: for det første er det saadan, at 20 pCt. af Ejendoms værdistigningen regnes med ved Formuestigningsafgiften. Det berører ikke den Mand, som ejer sin Ejendom kvit og frit, paa Grund af de 20 pCt.s Fradrag af Basisformuen, men for den Mand, der ikke gør det, som ikke ejer sin Ejendom kvit og frit — og det er der jo ikke ret mange, der gør, særlig ikke de unge, som maa erstatte manglende Kapital med Ungdom og Energi —, virker denne Bestemmelse i mange Tilfælde ruinerende, og derved beskatter man paa en ganske uforsvarlig Maade Landets Dygtighed fremfor Landets Kapital. I øvrigt begynder man ved at sætte Basistidspunk-

tet til 1. Januar 1939 for de Personers og Firmaers Vedkommende, som har forskudt Regnskabsaar, Krigen i Danmark i 1937. Det var dog ellers ikke Tilfældet efter den almindelige Opfattelse.

I § 37 siges der en lille Smule, men ogsaa kun lidt, om, hvad der skal ske de mange, som slet ikke kan betale deres Eengangsskat og derfor maa have Henstand. Baade disse og de mange, som ser Dispensation som den eneste Mulighed, regner med, at den højtærede Finansminister, som kender Lovens Mangler, ogsaa vil søge at afbøde disse bagefter. Men hvis der nu kommer en anden Finansminister, som ikke kender disse Mangler eller ikke ønsker at afhjælpe dem, saa hænger disse Menneskers Skæbne i en endnu tyndere Traad end nu; retsligt aner de ikke, hvor de er henne, hverken angaaende Renten, de skal yde til Staten, eller angaaende Statens Forlangende om Sikkerhed; retsligt hænger de i en endnu tyndere Traad end Bedragere og Værnemagere, og det er de jo dog ikke.

Til Slut vil jeg gerne pege paa det uheldige i, at man først tager et Beløb i Formuestigningsafgift og dernæst paalægger dette Beløb, som man har taget een Gang, en ny Afgift i Form af Stabiliseringslaan. Naar Diskussionen om denne Lovs Udformning, forhaabentlig sent, er døet hen, og naar dens Virkninger, forhaabentlig hurtigt, er forbi — jeg siger med Vilje: hurtigt, fordi jeg tror, at Virkningerne bliver daarlige —, saa tror jeg, at dette Punkt vil blive husket og vende sig som en Boomerang mod dem, der gennemførte det.

Hvis jeg troede, at dette Lovforslag ikke var godt, men dog bedre end ingenting, saa vilde jeg lade være at stemme; men min Opfattelse er, at Lovforslaget, hvis Rækkevidde sikkert er langt større, end mange, ogsaa mange i dette høje Ting, aner — hvorfor jeg meget beklager, at Landets første ansvarshavende, den højtærede Statsminister, ikke er til Stede, saa han ogsaa direkte kunde være med til at træffe denne store Afgørelse, som man ved, at den højtærede Statsminister i Aanden billiger —, min Opfattelse er, at dette Lovforslag paa Grund af sin forkerte Udformning vil virke langt mere skadeligt end gavnligt, og jeg maa derfor drage den naturlige Konsekvens af denne min Opfattelse — en